

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף כ ע"א

תקונא חמישאה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (י"ט ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

חַמֵּשׁ אַאֲאָאָ, דָּאֲנוֹן אֹר אֹר אֹר אֹר, חַמֵּשׁ זְמַנִּין, חַמֵּשׁ נְהוּרִין דְּעוֹבְדָא
דְּבְרָאשִׁית, וְנִקּוּדָא דְלֵהוֹן אַאֲאָאָ חַמֵּשׁ דְּסֻלְקִין לְעֶשֶׂר.

תרגום לעברית

תקונא חמישאה בא וראה, קמ'יץ הוא סתום באות י' מכל צד, מעלה אמצע ומטה, וזה
הקמץ סתום בשלש ספירות. הפתיחה שלו הוא בחמשה אור, שהם חמש האצבעות
העליונות, והם ה' עליונה, חמש אאאאא, שהם אור אור אור אור, חמש פעמים,
חמשה אורות של מעשה בראשית, והנקוד שלהם אאאאא, חמש שעולים לעשר.

טקסט התיקונים

וְרָא דְמִלָּה וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאַלְמִים וְגוֹמֵר, וְהִנֵּה קָמָה אֶלְמָתִי וְגַם נִצְבָּה (בראשית לו ז),
דָּא א' בְּחֵל'ם, דְּאִיהוּ לְעִילָא מְכָל נְקוּדִין, בְּקוּמָה זְקוּרָה, וְיִיָּה אֶסְתֵּלֶק (נ"א אסתכל)
יוסף בְּחֵלְמָא, וְכֵן יַעֲקֹב, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם כח יב) וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה סֵלֶם מֵצֵב אֶרְצָה
וְרָאשׁוּ מְגִיעַ הַשְּׁמַיְמָה, דָּא א דְּאִיהוּ רֹאשׁ, וְהִנֵּה מְלָאכִי אֱלֹהִי'ם עוֹלִים וַיּוֹרְדִים בּוֹ,
אֲמָרוּ מְאֹרֵי מִתְנִיתִין, עוֹלִים תְּרִי, וַיּוֹרְדִים תְּרִי, וְאֲנוּן אַאֲאָ.

וסוד הדבר - והנה אנחנו מאלמים וגומר, והנה קמה אלמתי וגם נצבה. זה א' בחל'ם, שהוא למעלה מכל הנקודות, בקומה זקופה, ובו התעלה (הסתכל) יוסף בחלום, וכן יעקב. זהו שכתוב ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה. זה א שהוא ראש. והנה מלאכי אלהי'ם עולים ויורדים בו, אמרו בעלי המשנה, עולים שנים ויורדים שנים, והם אאאא.

טקסט התיקונים

והאי את דאיהי אל'ף חל'ם דאיהי באמצעיתא, איהי כתר עלאה דאסחר על רישא דעמודא דאמצעיתא, ובגין דא והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי (שם לו), האי כתרא אתמר בה (תהלים קיח כב) אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה, ואיהי אבנא דאתגזרת דלא בידין, הדא הוא דכתיב (דניאל ב לד) עד די התגזרת אכן די לא בידין וגומר, ובגין דלא אשכחן לה אתר מאן אתגזרא, שאלין מלאכיא קדישיא איה מקום כבודו להעריצו, ולא אשכחין לה אתר, עד דאמרין ברוך כבוד יי' ממקומו (נ"א אדהכי הא סבא לגביה ואמר רבי רבי האי בשכינתא תתאה דלית לה תמן אלא אצילותא, ודא הוא אתגזרת אכן, בגין דאיהי גזרת מלכין, ובה גזרין דינא רפיא, דא דין בתראה, וכתר מלכות אתקריאת ספירה דלית ספירה שלימה בר מינה לתתא).

תרגום לעברית

והאות הזו שהיא אל'ף חל'ם שהיא באמצע, היא כתר עליון שסובב על ראשו של העמוד האמצעי, ומשום כך והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי. הכתר הזה נאמר בה אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה. והיא אכן שנגזרת שלא בידים, זהו שכתוב עד די התגזרת אכן די לא בידין וגומר, ומשום שלא מוצאים לה את המקום מאיפה שנגזרה, שואלים המלאכים הקדושים איה מקום כבודו להעריצו, ולא מוצאים לה מקום, עד שאומרים ברוך כבוד יהו'ה ממקומו. (בינתים הרי הזקן אצלו ואמר,

רבי רבי, זה בשכינה התחתונה שאין לה שם אלא אצילות, וזהו התגורת אבן, משום שהיא גזרת מלכין, ובה גוזרים דין רפה, זה דין אחרון, וכתר מלכות נקרא ספירה, שאין ספירה שלמה חוץ ממנה למטה).

טקסט התיקונים

והאי אבן איהי סגולת מלכים, איהי שיחת מלאכי השרת, שיחת חיון ושרפים ואופנים, שיחת כל עלאין ותתאין, ידיעת שמשא וסיהרא בעתים, עת וזמן לכלא.

תרגום לעברית

והאבן הזו היא סגולת מלכים, היא שיחת מלאכי השרת, שיחת חיות ושרפים ואופנים, שיחת כל העליונים והתחתונים, ידיעת השמש והלבנה בעתים, עת וזמן לכל.

טקסט התיקונים

כל טעמי ונקודי ואתון כלילן בה, קלא דבור ומחשבה, כלילן בה, איהי כתר תורה, וכתר כהונה, וכתר מלכות, ואיהי תגא בריש כל אתון, כגוונא דא ש, ועל האי אבנא אמר רבי עקיבא לחבריו, כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים.

תרגום לעברית

כל הטעמים והנקודות והאותיות כלולים בה, קול, דבור ומחשבה כלולים בה. היא כתר תורה וכתר כהנה וכתר מלכות, והיא כתר בראש כל האותיות, כמו זה: ש, ועל האבן הזו אמר רבי עקיבא לחבריו, כשתגיעו לאבני שיש טהור, אל תאמרו מים מים.

טקסט התיקונים

ואיהי קוצא דכל אתון, ב כגוונא דא ד, קוץ דכל את ואת, שיעור קומה דילהון ו', מעילא לתתא ומתתא לעילא, ורזא דמלה מקצה השמים ועד קצה השמים (דברים ד ג), ורזא דא לה יי' הגדלה והגבורה והתפארת וגומר (ד' ה א כח), לה יי' הממלכה דא מלכות, דאיהי בכלא.

וְהָיָא הַקוֹץ שֶׁל כָּל הָאוֹתִיּוֹת. בַּכּוֹץ זֶה ד. קוֹץ שֶׁל כָּל אוֹת וְאוֹת, שְׁעוֹר קוֹמָה שֶׁלֹּהֶן ו' מִמַּעַלָּה לְמַטָּה וּמִמַּטָּה לְמַעַלָּה, וְסוּד הַדְּבָר - מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד קֵצֵה הַשָּׁמַיִם, וְזֶה סוּד לֵךְ יְהו"ה הַגָּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְגוֹמֵר. לֵךְ יְהו"ה הַמְּלֻכָּה - זוֹ מְלָכוּת, שֶׁהָיָא בְּכָל.

טקסט התיקונים

וְאִיהוּ צִפְצוּף עוֹפִין קְדִישִׁין, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (קַהֲלַת י ב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל, צִפְצוּפָא דְכָל צִפְרִין דְּאִינוּן נִשְׁמָתִין קְדִישִׁין, דְּמִצְפָּצְפִין בְּכַמָּה צְלוֹתִין, שִׁיחַת חִינוּן דְּאִינוּן ת"ח, וּבְגִינָה אֶתְמַר (בְּרֵאשִׁית כד סג) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה וְכו', וְלִית שִׁיחָה אֶלָּא צְלוֹתָא.

תרגום לעברית

וְהָיָא צִפְצוּף שֶׁל הָעוֹפוֹת הַקְּדוּשִׁים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל, הַצִּפְצוּף שֶׁל כָּל הַצִּפְרִים, שֶׁהֵן נִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת שֶׁמִּצְפָּצְפִים בְּכַמָּה תְּפִלוֹת, שִׁיחַת חִיוֹת, שֶׁהֵם תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, וּבְגִלְלָה נֶאֱמַר וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה וְכו', וְאִין שִׁיחָה אֶלָּא תְּפִלָּה.

טקסט התיקונים

וּבְגִינָה אֶתְמַר תְּפִלַּת שְׁחֲרִית חוּבָה, תְּפִלַּת עֲרֻבִית רְשׁוּת, דְּאִיהוּ רְשׁוֹ דְּלִילָה בְּפָנֵי עֲצָמָה, וּבְגִין דָּא לִית לָהּ קְבִיעוֹת בְּלִילָא דְּדַמְיָא לְגָלוּתָא, אֶלָּא זְמַנִּין אֲשֶׁתְּכַחַת תַּמָּן וְזְמַנִּין לָא אֲשֶׁתְּכַחַת.

תרגום לעברית

וּבְגִלְלָה נֶאֱמַר, תְּפִלַּת שְׁחֲרִית חוּבָה, תְּפִלַּת עֲרֻבִית רְשׁוּת, שֶׁהָיָא רְשׁוּת הַלִּילָה בְּפָנֵי עֲצָמָה, וּמִשּׁוּם כֵּךְ אִין לָהּ קְבִיעוֹת בְּלִילָה, שְׁדוּמָה לְגָלוּת, אֶלָּא פְּעָמִים נִמְצָאָת שֵׁם וּפְעָמִים אִין נִמְצָאָת.

זָכָאָה אִיהוּ מָאן דְּפָגַע בָּהּ, כְּגוֹן יַעֲקֹב דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (שם כח יא) וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וַיִּלָּן שֵׁם
עֲמָה כִּי בָּא הַשֹּׁמֵשׁ, עַד דְּאֶתָּא בַּעֲלָהּ וְנָטִיר לָהּ, וּבֵת תַּמָּן עֲמָהּ, מִתַּמָּן וְאִילָּהּ קִבְּעוּהָ
חוּבָה.

תרגום לעברית

אֲשֶׁרִי מִי שְׁפֹגֵשׁ אוֹתָהּ, כְּמוֹ יַעֲקֹב שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וַיִּלָּן שֵׁם עֲמָה כִּי בָּא
הַשֹּׁמֵשׁ, עַד שֶׁבָּא בַּעֲלָהּ וְשָׁמַר אוֹתָהּ וְלָן שֵׁם עֲמָהּ. מִשָּׁם וְאִילָּהּ קִבְּעוּהָ חוּבָה.

טקסט התיקונים

אָבֵל בְּשִׁבְתָּ אִיהִי רְשׁוֹת הַיְחִיד, דְּאִיהִי בְּרִשׁוּתָּא דְּבַעֲלָהּ, וְלֹא כְּגִוּוֹנָא דְּלִילָא דְּהוֹת
יְחִידָה בְּרִשׁוּתָּא דִּילָּהּ, הֵדָּא הוּא דְּכַתִּיב (איכה א) אִיכָּה יִשְׁבָּה בְּדָד.

תרגום לעברית

אָבֵל בְּשִׁבְתָּ הִיא רְשׁוֹת הַיְחִיד, שֶׁהִיא בְּרִשׁוֹת בַּעֲלָהּ, וְלֹא כְּמוֹ שֶׁהִלְיָה שְׁהִיתָה יְחִידָה
בְּרִשׁוּתָּהּ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב אִיכָּה יִשְׁבָּה בְּדָד.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כע"ב) ◆

טקסט התיקונים

וַיַּעֲקֹב כְּגִין דְּקָרִיב לָהּ לְבַעֲלָהּ בְּפָגִיעָה דִּילִיָּה, וְדַאי עֲבִיד לָהּ חוּבָה, וְכַד אֶתָּא שְׁמִשָּׁא
בְּשַׁחֲרִית, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (תהלים פד יב) כִּי שָׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהֵי'ם, אֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית
לב לב) וַיִּזְרַח לוֹ הַשֹּׁמֵשׁ, מִתַּמָּן וְאִילָּהּ קָשֶׁר לָהּ עֲמִיָּה, דְּאִיהוּ קָשֶׁר דְּתַפְלִין דִּיד, קָשֶׁר
לָהּ עֲמִיָּה דְּלֹא תִזְוִי מִיָּנִיָּה לְעֵלְמִין, מְסִטְרָא דְּשִׁמְאָלָא קָשֶׁר לָהּ בְּתַפְלִין דִּיד, דְּאִינוֹן
בְּדְרוּעָא שְׁמָאָלָא, מְסִטְרָא דִּימִינָא שׁוּי לָהּ כְּתָרָא עַל רִישִׁיָּהּ, תַּפְלִין דְּרִישָׁא, וְהֵאֵי בְּיוֹמָא
דְּאִיהִי קָשֶׁרָא עִם

וַיַּעֲקֹב, מִשּׁוֹם שֶׁקָּרְבָה לְבַעֲלָה בַּפְּגִיעָה שָׁלוּ, וַדַּאי עָשָׂה אוֹתָהּ חוֹבָה, וּכְשָׁבָא הַשָּׁמֶשׁ בְּשַׁחֲרִית, שָׁנְאָמֵר בּוֹ כִּי שָׁמֶשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי'ם, נֶאֱמַר בּוֹ וַיִּזְרַח לוֹ הַשָּׁמֶשׁ, מִשָּׁם וַאֲיִלָּה קָשֶׁר אוֹתָהּ עָמוּ, שֶׁהוּא קָשֶׁר שֶׁל תַּפְלִין שֶׁל יָד, קָשֶׁר אוֹתָהּ עָמוּ שֶׁלֹא תִזְוֶה מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. מִצַּד הַשְּׂמָאל קָשֶׁר אוֹתָהּ עִם תַּפְלִין שֶׁל יָד, שֶׁהֵן בְּזִרְעַ שְׂמָאל, מִצַּד הַיָּמִין שֵׁם אוֹתָהּ כְּתֹר עַל רֹאשׁוֹ, תַּפְלִין שֶׁל רֹאשׁ, וְזֶה בַּיּוֹם שֶׁהִיא קְשׁוּרָה עִם בַּעֲלָהּ, נֶאֱמַר בָּהּ יִשְׁחַרְוֶנֶּנִּי וְאִזּוּ יִמְצְאוּנֶנִּי. אֲכַל בְּלִילָהּ, שֶׁהִיא הַגָּלוּת, שֶׁהִיא מִחוּץ לְבַעֲלָהּ, וְהִיא רְשׁוּת בְּפָנֶי עֲצָמָהּ, נֶאֱמַר בָּהּ אֵל תִּתְּנוּדַע לְרְשׁוּת, וּמִשּׁוֹם כֶּךָ אָמַר דָּוִד אִם אֶתֵּן שְׁנֵת לְעֵינַי וְגוֹמֵר עַד אֲמַצָּא מָקוֹם לָהּ'.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.